

Α. Βαρνάβας

Νέα ἔργα δοθέντα κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα.
«Τὸ νοῦ σου στὴν Ἀμέλιαν». — Ταίρι τῆς «Ζο-
ζέτας» καὶ τῆς «Κοραλλίας».

Γυοῦ - γυοῦ. (Le Roi) ἔξυπνη κωμωδία γραφεῖσα
διὰ συνεργασίας τριῶν Γάλλων συγγραφέων, σκοποῦσα
νὰ διακωμωδήσῃ τοὺς Βασιλεῖς.

Ὁ «εὐθυμὸς χῆρος». Ὁ προπέρουςι δοθεὶς «Ἀν-
θροπὸς τῆς ἡμέρας» τοῦ κ. Μωραϊτίνου ὑπὸ νέον ὄνομα.
Τὸ ὠραιότερόν του ἔργον.

Εὐεργετικά.

Τῆς Μαρίκας Κοτοπούλη ἡ εὐεργετικὴ ἐφέτος
ὑπελείφθη. Δὲν ἔλειψαν βεβαίως τὰ δῶρα καὶ τὰ πολυά-
ριθμα κάνιστρα ἀνθέων, ἀλλὰ τὰ χειροκροτήματα τῶν
θεατῶν δὲν ἦσαν ἐνθουσιώδη, μάλλον τυπικά. Ἡθέ-
λησε τὸ κοινὸν νὰ δείξῃ ὅτι δὲν εἶνε εὐκόλον νὰ χει-
ροκροτῇται ἡ πρός τὸ ἐλαφρόν τροπὴ τοῦ ταλάντου
τῆς, τοῦ τόσοσιν δραματικοῦ ἀλλὰ καὶ τόσοσιν παραμε-

ληθέντος, ὥστε νὰ παρῶδῃ τὴν Γκρίσσαν καὶ νὰ ὑπο-
δύεται τὴν Νέαν γυναῖκα. Εὐτυχῶς ἡ συμπαθὴς καλ-
λιτέχνη ἠγνόησε καὶ αὐτὴ πόσον ἀδικεῖ ἑαυτὴν καὶ
ἐδήλωσεν ὅτι τοῦ λοιποῦ θ' ἀπαρνηθῇ τὰ νούμερα
τῶν ἐπιθεωρήσεων διὰ νὰ ἀφοσιωθῇ εἰς τὸ δράμα.
Καὶ ἤδη, ὅτε θὰ παραχειμάρσῃ εἰς Παρίσιον, κρατεῖ
πεποίθησιν ὅτι μὰς ἐπιφυλάσσει ἀληθινὰς συγκινήσεις
δι' ἑαυτὴν δὲ ἀσφαλεῖς νίκας.

Ὁ κ. Ἀντώνιος Βαρνάβας διακρίνεται με-
ταξὺ τῶν κωμικῶν μαζὶ διὰ τὴν ἀφέλειαν καὶ φυσικό-
τητα. Εἶνε χαρακτηριστικὴ ἡ ἐκφρασίς τοῦ προσώπου
του. Εἰς τὰ πλεονεκτήματα αὐτὰ δέον νὰ προστεθῇ
ἡ μεγάλη αὐτοῦ μετριοφροσύνη.

Ε. Δελενάρδος. Ὁ δραματικὸς πρωταγωνιστὴς
τοῦ «Ἀθηναίου» εἰργάσθη ἐφέτος μὲ πολλὴν ζήλον. Ἡ
μεγαλειτέρα του ἐπιτυχία εἶνε εἰς τὸ «Στοιχεῖο τοῦ
Πύργου» (Προμάμμη) τοῦ Γκιλπάρστερ. Ρόλος ἀπαι-
τῶν ἐκτακτὸν ἀντοχήν. Μὲ τὸ ἔργον αὐτὸ ἐδόθη ἡ
τιμητικὴ του παράστασις εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Θεόδωρος Πάλλης

Ἐν Γενεύῃ ἀπέθανεν κατόπιν ἐργασίας συνεισέ-
ρα καὶ τῶν ἐντέρων ὁ διακεκριμένος Ἕλλην ζωγρά-
φος Θεόδωρος Πάλλης.

Ὁ Πάλλης καίτοι μακρὰν τῆς Ἑλλάδος ζῶν κατὰ τὸ
πλεῖστον ἐν Παρίσιον καὶ τοὺς μῆνας τοῦ χειμῶνος ἐν
Κα'ρῳ, διετήρησε γνήσιον τὸ Ἑλληνικὸν αἰσθημα εἰς
τὴν ἐσωτερικωτέραν ἐκδήλωσιν τῆς ζωῆς. Τὰ θρησκευ-
τικὰ θέματα ἐπηρξάν καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ καλλιτεχνικὸν
στάδιον τὰ μόνα σχεδὸν τὰ ὅποια τὸν ἀπασχόλησαν καὶ
δι' ὧν ἀνεδείχθη, καὶ μεταξὺ τῶν ξένων καλλιτεχνῶν,
κράτιστος. Ἐχουν τὰ ἔργα του τὸ θέλητρον τῆς ἐκκλη-
σιαστικῆς μυστικοπαθείας. Ἀποφυγὼν τὰς ἀγιογρα-
φίας, ἐπεδόθη εἰς τὴν ἐξωτερικέυσιν τῶν αἰσθημάτων
τὰ ὅποια γεννῶνται ἐκ τῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὰ θεία. Τὰ
ἐσωτερικὰ τῶν ἐκκλησιῶν, αἱ εἰσοδοὶ τῶν μονῶν, τύποι
Ἑλληνίδων χωρικῶν παρθένων, ἀνατολικαὶ μορφαὶ ἦσαν
τὰ προσφιλέα του θέματα, τὰ ὅποια ἐπεξεργάζετο μὲ μίαν
ὁμοιότητα χρώματος ἀλλὰ καὶ καθαρότητα, ἥτις δι' ἄλλον
καλλιτέχνην θὰ ἦτο ἐλάττωμα, ἀλλὰ διὰ τὸν Πάλλην
ἦτο πάντοτε ἐπιτυχία. Οἱ τόποι τῆς προσευχῆς, τὰ ἱερά

τῆς λατρείας, τὰ ἀγρὰ ἔθιμα καὶ αἱ παρθενικαὶ μορ-
φαί, ἡ Ἑλληνικὴ φύσις, ἦσαν τὰ ἰδανικά τῆς τέχνης
του, καίτοι τὸ περιβάλλον ἦτο ἀναρμόδιον.

Ὁ Πάλλης ἐγεννήθη εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐκ γο-
νέων Χίων. Μετὰ τὰς ἐν Χάλκῃ ἐγκυκλίους σπουδὰς,
ὁ πατήρ του τὸν ἔστειλεν ὡς ὑπάλληλον εἰς τὰ ἐν Λον-
δίῳ καταστήματα τῶν ἀδελφῶν Πάλλη. Ἀλλ' ἡ καλ-
λιτεχνικὴ του φύσις δὲν τὸν ἀφῆκε νὰ θάψῃ εἰς τὸ
ἐμπόριον τὸ τάλαντον του. Καὶ ὁ νεαρὸς Πάλλης ἀπέρ-
χεται εἰς Παρίσιον. Ἐγένετο μαθητὴς τοῦ ἐπιφανοῦς
Γάλλου ζωγράφου Gérôme. Εἰργάσθη μὲ πολλὴν ζήλον
καὶ ταχέως ἀνεδείχθη. Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐξέμετε εἰς
τὸ παρισινὸν Salon, ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

Οἱ πίνακες τοῦ Πάλλη ἀνέρχονται εἰς δεκάδας, οἱ πλε-
στοὶ δὲ εἶνε μικρῶν διαστάσεων. Τὰ καλλίτερα ἐδημοσι-
εύθησαν εἰς τὴν «Πανακοθήκην», εἶνε δὲ τὰ ἑξῆς :
«Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε». — Λειτουργία ἐπὶ
τοῦ ὄρους Παρνασσοῦ. — Ἡ παραδοχοῦσα. —
Μεγαρίτις στὴν ἐκκλησίαν. — Φαντασία. — Ἡ
ἐξομολόγησις. — Πωλύτρια κηρίων. — Φλέρετ. —
Τὸ ἀντίδωρον. — Δυσάρεστοι εἰδήσεις. — Τὰ Βά-